32006D0719

L 297/1 *JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE* 26.10.2006

DECIZIA CONSILIULUI
din 5 octombrie 2006
privind aderarea Comunității Europene la Conferința de la Haga de drept internațional privat

(2006/719/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c) coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf și articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul conform al Parlamentului European [1],

întrucât:

(1) Obiectivul Conferinței de la Haga de drept internațional privat (HCCH) este de a contribui la unificarea treptată a normelor de drept internațional privat. Până în prezent, HCCH adoptă un număr mare de convenții în diferite domenii ale dreptului internațional privat.

(2) De la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, Comunitatea este împuternicită să adopte măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu implicații transfrontaliere, în măsura în care acest lucru este necesar bunei funcționări a pieței interne. În exercitarea acestei competențe, Comunitatea adoptă o serie de instrumente dintre care multe coincid, în tot sau în parte, cu domeniile de activitate ale HCCH.

(3) Este esențial ca Comunitatea să dobândească un statut conform cu noul său rol de actor internațional major în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și să își poată exercita competențele externe participând ca membru cu drepturi depline la negocierea convențiilor în cadrul HCCH în domeniile care sunt de competența sa.

(4) Prin Decizia din 28 noiembrie 2002, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze condițiile și modalitățile de aderare a Comunității la HCCH.

(5) Printr-o scrisoare comună a Comisiei și a președinției, adresată HCCH la 19 decembrie 2002, Comunitatea a prezentat o cerere de aderare la HCCH și a solicitat începerea negocierilor.

(6) În aprilie 2004, o Comisie specială privind afacerile generale și politica HCCH a convenit în unanimitate, ca principiu, că Comunitatea ar trebui să adere la HCCH și a stabilit anumite criterii și proceduri care definesc modalitățile aderării acesteia.

(7) În iunie 2005, Conferința diplomatică a HCCH adoptă prin consens modificările la statutul HCCH (denumit în continuare „statutul") necesare pentru a permite aderarea unei organizații regionale de integrare economică. Membrii HCCH au fost apoi invitați să se pronunțe cu privire la modificări, pe cât posibil în termen de nouă luni.

(8) Modificările la statut intră în vigoare în termen de trei luni de la informarea membrilor, de către secretarul general al HCCH, cu privire la atingerea majorității de două treimi necesară pentru modificarea statutului. La scurt timp după intrarea în vigoare a amendamentelor, Consiliul pentru probleme generale și politică se va reuni în sesiune extraordinară pentru a hotărî în mod oficial cu privire la aderarea Comunității la HCCH.

(9) Rezultatul negocierilor privind revizuirea statutului este satisfăcător, ținând seama de interesele Comunității.

(10) Articolul 2a din statut conferă Comunității dreptul de a deveni membru al HCCH ca organizație regională de integrare economică.

[1] Nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată.

(11) Comunitatea ar trebui să adere la HCCH.

(12) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei menționat mai sus, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii și, prin urmare, decizia nu este obligatorie pentru Danemarca și nu se aplică în Danemarca,

DECIDE:

Articol unic

(1) Comunitatea aderă la Conferința de drept internațional privat de la Haga (HCCH) prin declarația de acceptare a statutului HCCH (denumit în continuare „statutul") prezentă în anexa I la prezenta decizie, de îndată ce HCCH va decide în mod oficial să admită Comunitatea ca membru.

(2) De asemenea, Comunitatea depune o declarație de competență precizând aspectele în privința cărora statele membre i-au transferat competențe, prezentă în anexa II la prezenta decizie, precum și o declarație referitoare la anumite aspecte privind HCCH prezentă în anexa III la prezenta decizie.

(3) Președintele Consiliului este autorizat să pună în aplicare toate procedurile necesare pentru a da curs alineatelor (1) și (2).

(4) Textul statutului se anexează la prezenta decizie ca anexa IV.

(5) În sensul prezentei decizii, „stat membru" înseamnă statele membre cu excepția Danemarcei.

Adoptată la Luxemburg, 5 octombrie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

K. RAJAMÄKI

ANEXA I

Instrument de aderare la Conferința de la Haga de drept internațional privat

Dl J.H.A. VAN LOON
Secretar General
Conferința de la Haga de drept internațional privat
Scheveningseweg 6
HAGA 2517
ȚĂRILE DE JOS

Domnule secretar general,

Am onoarea să vă informez cu privire la decizia Comunității Europene de a adera la Conferința de la Haga de drept internațional privat. Prin urmare, vă rog a binevoi să primiți prezentul instrument prin care Comunitatea Europeană acceptă statutul Conferinței de la Haga de drept internațional privat, în conformitate cu articolul 2a. Anexez la prezenta o declarație a Comunității Europene care precizează aspectele în privința cărora statele membre i-au transferat competențe, precum și o declarație referitoare la anumite aspecte privind Conferința de la Haga de drept internațional privat.

Comunitatea Europeană acceptă în mod oficial și fără rezervă obligațiile care decurg din admiterea sa la Conferința de la Haga de drept internațional privat, astfel cum sunt definite în statut și se angajează solemn să își îndeplinească obligațiile care îi revin în momentul aderării.

Vă rog să primiți, domnule secretar general, expresia înaltei mele considerații.

Președintele Consiliului Uniunii Europene

ANEXA II

Declarația de competență a Comunității Europene precizând aspectele în privința cărora statele membre i-au transferat competențe

1. Prezenta declarație se depune în conformitate cu articolul 2a alineatul (3) din statutul Conferinței de la Haga de drept internațional privat și precizează aspectele în privința cărora statele membre ale Comunității Europene i-au transferat competențe.

2. Comunitatea Europeană este competentă, pe plan intern, pentru a adopta măsuri generale și speciale referitoare la dreptul internațional privat în diferite domenii în cadrul statelor membre. În ceea ce privește aspectele în privința cărora HCCH este competentă, Comunitatea Europeană are, în special, în conformitate cu titlul IV din Tratatul CE, competența de a adopta măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu incidență transfrontalieră, în măsura în care acest lucru este necesar bunei funcționări a pieței interne [articolul 61 litera (c) și articolul 65 din Tratatul CE]. Aceste măsuri au ca scop:

(a) îmbunătățirea și simplificarea sistemului de comunicare și notificare transfrontalieră a actelor judiciare și extrajudiciare, cooperarea în domeniul obținerii probelor, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, inclusiv hotărârile extrajudiciare;

(b) favorizarea compatibilității normelor aplicabile în statele membre în domeniul conflictului de legi și de competență;

(c) eliminarea obstacolelor în calea bunei desfășurări a procedurilor civile, după caz, favorizând compatibilitatea normelor de procedură civilă aplicabile în statele membre.

3. În domeniile care nu sunt de competența exclusivă a Comunității Europene, aceasta intervine, în conformitate cu principiul subsidiarității, numai în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii prevăzute nu pot fi suficient realizate de către statele membre și prin urmare, datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii prevăzute, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar. Acțiunea Comunității nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite.

4. În plus, Comunitatea Europeană este competentă în alte domenii care pot face obiectul unor convenții ale HCCH, precum piața internă (articolul 95 din Tratatul CE) sau protecția consumatorilor (articolul 153 din Tratatul CE).

5. Comunitatea Europeană și-a exercitat competența adoptând o serie de instrumente în conformitate cu articolul 61 litera (c) din Tratatul CE, precum:

— Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență;

— Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială;

— Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială;

— Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială;

— Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii;

— Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 și

— Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate.

Alte texte legislative comunitare cuprind, de asemenea, dispoziții de drept internațional privat, în special în domeniile protecției consumatorilor, asigurărilor, serviciilor financiare și proprietății intelectuale. Astfel, directivele comunitare afectate de Convenția de la Haga privind legea aplicabilă anumitor drepturi asupra titlurilor deținute pe lângă un intermediar au fost adoptate pe baza articolului 95 din Tratatul CE.

6. Cu toate că în Tratatul CE nu se menționează explicit nici o competență externă, din jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene rezultă că dispozițiile Tratatului CE menționate anterior constituie fundamentul juridic nu numai al actelor comunitare interne, ci și al acordurilor internaționale încheiate de Comunitatea Europeană. Comunitatea poate să încheie acorduri internaționale în toate cazurile în care competența internă a fost deja utilizată în vederea adoptării unor măsuri de punere în aplicare a politicilor comune, astfel cum au fost citate anterior, sau atunci când acordul internațional este necesar pentru realizarea unuia din obiectivele Comunității Europene ([1]). Competența externă a Comunității este exclusivă în măsura în care un acord internațional aduce atingere normelor comunitare interne sau le modifică domeniul de aplicare ([2]). În acest caz, Comunității, nu statelor membre, îi revine obligația de a încheia angajamente externe cu state terțe sau cu organizații internaționale. Un acord internațional poate fi, în tot sau în parte, de competența exclusivă a Comunității.

7. Instrumentele comunitare sunt, în principiu, obligatorii pentru toate statele membre. În ceea ce privește titlul IV din Tratatul CE care constituie baza juridică a cooperării judiciare în materie civilă, Danemarca, Regatul Unit și Irlanda beneficiază de un regim special. Măsurile adoptate în conformitate cu titlul IV din Tratatul CE nu sunt obligatorii pentru Danemarca și nu se aplică în Danemarca. Irlanda și Regatul Unit participă la adoptarea de instrumente juridice în conformitate cu titlul IV din Tratatul CE în cazul în care informează Consiliul în acest sens. Irlanda și Regatul Unit au decis să participe la toate măsurile menționate anterior la punctul 5.

8. Sfera competențelor pe care statele membre le-au transferat Comunității Europene în cadrul Tratatului CE este, prin natura sa, susceptibilă de a evolua continuu. Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia se vor asigura că orice modificare adusă competențelor Comunității se notifică Secretarului general al HCCH în cel mai scurt termen, astfel cum se prevede la articolul 2a alineatul (4) din statut.

([1]) Avizul 1/76 al Curții de Justiție, Rec. 1977, p. 741; Avizul 2/91, Rec. 1993, p. I-1061; cauza 22/70 („AETR"), Comisia c. Consiliul, Rec. 1971, p. 263; cauza C-467/98 („cer deschis"), Comisia c. Danemarca, Culegere de jurisprudență, 2002, p. I-9519.

([2]) Cauza 22/70 („AETR"), Comisia c. Consiliul; cauza C-467/98 („cer deschis"), Comisia c. Danemarca.

ANEXA III

Declarația Comunității Europene referitoare la anumite aspecte privind Conferința de la Haga de drept internațional privat

Comunitatea Europeană depune eforturi pentru a examina dacă este în interesul său să adere la convențiile de la Haga existente care sunt de competența Comunității. În cazul în care acest interes există, Comunitatea Europeană, în cooperare cu HCCH, va face tot posibilul pentru a depăși dificultățile rezultate din absența unei clauze care să permită aderarea unei organizații regionale de integrare economică la convențiile respective.

De asemenea, Comunitatea Europeană depune eforturi pentru a face posibilă participarea unor reprezentanți ai biroului permanent al HCCH la reuniunile experților organizate de Comisia Comunităților Europene în cazul în care subiectele discutate interesează HCCH.

ANEXA IV

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.

2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.

4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.

5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.

6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.

7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.

8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.

9. „Regional Economic Integration Organisation" means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.

2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.

3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.

4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.

5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.

7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.

8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.

2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.

3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

(a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;

(b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;

(c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.

2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.

2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.

2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.

3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.

2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.

3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.

2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11(French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.

2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.

3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.

2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.

3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).

2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on ..... 200…, are equally authentic.